

สังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการที่ลูกครึ่งได้เข้าไปสู่พื้นที่ของการทำงานบันเทิงในฐานะดารารหรือนักแสดงเนื่องจากลักษณะทางกายภาพของลูกครึ่งได้รับความนิยมจากสังคมไทยตั้งงานศึกษา ฉัตรติญา กระจ่างทอง (2557) ที่เห็นว่าดารารหรือนักแสดงที่ได้รับความนิยมในสังคมไทยมักมีลักษณะทางด้านกายภาพเป็นลูกครึ่ง อย่างไรก็ตามข้อค้นพบในงานศึกษาวิจัยครั้งนี้จะขัดแย้งกับงานศึกษาดังกล่าวเนื่องจากข้อค้นพบสำคัญในงานศึกษานี้เป็นการเปิดเผยให้เห็นมุมมองอีกด้านที่มีต่อลูกครึ่ง โดยเฉพาะลูกครึ่งในชุมชนที่ผู้วิจัยเข้าไปศึกษาที่พบว่าเรื่องเล่าของแม่ลูกครึ่งและเรื่องเล่าของลูกครึ่ง แม้ว่าจะได้รับการกล่าวถึงลักษณะทางด้านกายภาพในทางชื่นชม โดยเฉพาะการกล่าวถึงหน้าตาที่คนในสังคมไทยปรารถนา แต่ยังมีภาพของอคติทางวัฒนธรรมที่มีต่ออัตลักษณ์ของความเป็นลูกครึ่งทั้งในรูปแบบของการล้อเลียน การเสียดสีอัตลักษณ์ รวมถึงการขบขันความเป็นลูกครึ่งที่พบอยู่บ่อยครั้งด้วยเช่นกัน

นอกจากนั้นยังพบอคติทางวัฒนธรรมระดับโครงสร้างที่ยังดำรงอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นผลมาจากการแต่งงานข้ามชาติ โดยเฉพาะการละลายปัญหาอคติทางวัฒนธรรมระดับปัจเจกในระบบการศึกษา ซึ่งกลายเป็นปัญหาระดับโครงสร้างทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาการจัดการกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของโรงเรียนหนองไผ่กลางวิทยา (ชื่อสมมุติ) ชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนยังละลายอคติทางวัฒนธรรมที่ยังดำรงอยู่ในพื้นที่โรงเรียน เนื่องจากยังไม่มี การนำประเด็นความหลากหลายที่สะท้อนความเป็นชุมชนอย่างแท้จริงเข้าสู่ชั้นเรียน อย่างไรก็ตามแม้โรงเรียนจะมีการเปิดพื้นที่ให้กับความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับสากลบ้างแล้ว แต่จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนพบว่าโรงเรียนมักนำเสนอวัฒนธรรมในระดับพื้นผิว กล่าวคือไม่เคยมีการนำเสนอปรากฏการณ์ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชุมชนนักเรียน โดยเฉพาะการนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานข้ามชาติและความหลากหลายทางเชื้อชาติของนักเรียนเข้าสู่ชั้นเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของริตมดี อวพัทธนันท์ (2556) ที่เห็นว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาที่นำเสนอในแบบเรียนไทยมักจะนำเสนอในระดับพื้นผิวและเป็นการนำเสนอเชิงวัตถุ อีกทั้งในงานวิจัยของ Arphattananon (2017) ยังอธิบายถึงพหุวัฒนธรรมศึกษาในประเทศไทยที่แม้จะมีกฎระเบียบหรือนโยบายการศึกษาที่สะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมแต่รูปแบบการนำเสนอความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นลักษณะการกลืนกลายทางวัฒนธรรมที่ให้ภาพความเป็นไทยที่มีเอกภาพ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสังคมได้

7. บทสรุป

จากการศึกษาการปะทะสังสรรค์และอคติทางวัฒนธรรมจากมุมมองของคนในพื้นที่โรงเรียนและชุมชนพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นผลมาจากการแต่งงานข้ามชาติ โดยเฉพาะการแต่งงานข้ามชาติระหว่างหญิงในชุมชนกับชายชาวตะวันตก ซึ่งกลุ่มหญิงที่แต่งงานข้ามชาติดังกล่าวนี้มักจะถูกนิยามจากคนในพื้นที่ว่าเป็น “กลุ่มเมียฝรั่ง” ทั้งนี้ในอดีตตั้งแต่ยุคสงครามเวียดนามหรือช่วง พ.ศ. 2508-2518 มีการมองกลุ่มเมียฝรั่งในลักษณะด้านลบซึ่งผูกติดกับความเป็นเพศพาณิชย์ การเป็นเมียเช่าซึ่งภาพลักษณ์ดังกล่าวได้ส่งผลต่อการล้อเลียนและเสียดสีของลูกครึ่งด้วยเช่นกัน ในช่วงการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตั้งแต่ยุค 1980 เป็นต้นมา การแต่งงานข้ามชาติในชุมชนเพิ่มขึ้นและกลุ่มเมียฝรั่งได้สร้างการยอมรับจากคนในชุมชนด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวไว้ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นการบริจาเงินและการช่วยเหลือชุมชนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กลายเป็นกลุ่มชนชั้นนำในหมู่บ้าน แต่อย่างไรก็ตามยังมีมุมมองที่ที่ตกค้างมาจากอดีตและมุมมองเหล่านี้ยังส่งผลต่อการตีตราและการเหมารวมทางเพศต่อผู้หญิงในชุมชน อีกทั้งยังส่งผลต่อกลุ่มลูกครึ่งที่เกิดจากครอบครัวที่มีการแต่งงานข้ามชาติ โดยเฉพาะกลุ่มลูกครึ่งที่ไม่ได้เป็น

ตามความคาดหวังของคนในชุมชนและได้เข้าไปเรียนในโรงเรียนประจำหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ จะถูกมองเป็นอื่นเนื่องจากสัดส่วนของกลุ่มลูกครึ่งที่อยู่ในโรงเรียนดังกล่าวมีจำนวนน้อย มีภาพลักษณ์ที่มองว่ากลุ่มลูกครึ่งมาจากกลุ่มครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวยของชุมชน แต่อย่างไรก็ตามภายหลังการแต่งงานยังมีครอบครัวที่มีการหย่าร้างกันเกิดขึ้นซึ่งครอบครัวดังกล่าวไม่ได้ไปตามความคาดหวังของคนในชุมชน กลุ่มลูกครึ่งในครอบครัวดังกล่าวมักจะถูกตั้งคำถามถึงภูมิหลังครอบครัว มีการมองลูกครึ่งในลักษณะความเป็นอื่น อีกทั้งยังมีการที่กักเออว่ามีการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากคนในชุมชนแล้วเป็นมุมมองที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อนำไปสู่การหาผลในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ทั้งนี้การจัดการกับสถานการณ์ความหลากหลายของโรงเรียนและชุมชนมักอยู่ในรูปแบบการใช้ภาวะอดกลั้น การกดทับ การเพิกเฉย การละเลยหรือการทำให้ภาวะที่ผิดปกติกลายเป็นภาวะผิดปกติอีกทั้งระดับของการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรมในพื้นที่ของโรงเรียนยังเป็นการยอมรับความหลากหลายในระดับพื้นผิวที่ครูเลือกใช้วิธีการจัดการบอกกล่าวโดยตรงในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงปัญหาการอันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและการบอกกล่าวโดยตรงระหว่างการทำกิจกรรมหน้า

เสารัง นอกจากนั้นในส่วนการจัดกิจกรรมเพื่อสร้าง
ความเข้าใจต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม โรงเรียน
ซึ่งมีการจัดกิจกรรมพิเศษที่มีการนำเสนอเนื้อหา
ทางด้านวัฒนธรรม เช่น วันอาเซียน วันภาษาไทยแม้ว่า
จะมีการนำเสนอหรือการเปิดกว้างสำหรับวัฒนธรรมอื่น
ที่มีความหลากหลาย แต่ก็ยังพบว่าส่วนใหญ่เป็นการ
นำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมในกิจกรรมพิเศษของ
โรงเรียนมักจะเป็นการนำเสนอปัญหาความหลากหลาย
ทางวัฒนธรรมในเชิงวัตถุประสงค์และความสวยงามของประเพณี
และวัฒนธรรมมากกว่าจะเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่
เกี่ยวข้องกับปัญหาการอยู่ร่วมกับความแตกต่างทางด้าน
วัฒนธรรม นอกจากนั้นในชั้นเรียนโดยเฉพาะในรายวิชา
สังคมศึกษาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เป็นกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ บทเรียนที่
นำเสนอความหลากหลายทางวัฒนธรรมตามหลักสูตร
แกนกลางยังพบว่าส่วนใหญ่จะเน้นการจัดการเรียนการ
สอนตามหลักสูตรแกนกลางอย่างเคร่งครัดโดยไม่มีการ
นำเอาประสบการณ์ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของ
พื้นที่ชุมชนเข้าสู่ชั้นเรียน อีกทั้งยังเห็นการดำรงอยู่ของ
วาทกรรมทางวัฒนธรรมที่ จรรโลงวัฒนธรรมแบบ
มาตรฐานที่ถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง ถูกผลิตซ้ำและ
ส่งต่อผ่านหลักสูตร จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจความ
หลากหลายทางวัฒนธรรมแบบพื้นผิวที่เป็นความ
สวยงาม เป็นภาวะปกติมากกว่าจะเห็นความขัดแย้ง

ความไม่เป็นธรรมหรือความไม่สมดุลในการจัดการเรียน การสอนที่ปราศจากมุมมองที่หลากหลาย

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการเปิดเผยให้เห็นถึงมุมมองอีกด้านที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในพื้นที่ที่มีการแต่งงานข้ามชาติ ทั้งการเผยให้เห็นถึงอคติทางวัฒนธรรมที่ดำรงอยู่ทั้งในระดับปัจเจกและระดับโครงสร้าง งานศึกษาดังกล่าวเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือการกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่ใส่ใจต่อความเป็นชุมชนเป็นฐานเพื่อสร้างแนวทางการอยู่ร่วมกันกับความหลากหลายโดยเฉพาะนักการศึกษาหรือนักพัฒนาหลักสูตร และชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาร่วมมือและให้ความสำคัญกับการพัฒนาสูตรที่สนองต่อความหลากหลายในชุมชนเพื่อให้หลักสูตรสนองความเป็นชุมชนอย่างแท้จริงด้วยการนำเอาประสบการณ์หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมของผู้เรียนเข้าสู่ชั้นเรียน โดยเฉพาะการนำเอาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในชุมชนเข้าสู่ชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอันจะเป็นหนทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมในพื้นที่ได้อย่างลึกซึ้งและนำไปสู่การลดอคติทางวัฒนธรรมลงอันเป็นหนทางการอยู่ร่วมกันกับความหลากหลายอย่างเข้าใจ

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรติญา กระโจอมทอง. (2557). ตำแหน่งทางการตลาดของนักแสดงหญิงรุ่นใหม่
ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. ขอนแก่น: การศึกษาอิสระปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บัวพันธ์ พรหมพักพิง และคณะ. (2548) .การแต่งงานข้ามวัฒนธรรมของผู้หญิงใน
ชนบทอีสาน: รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- นงเยาว์ เนาวรัตน์. (2561). การศึกษาพฤติกรรม มุมมองเชิงวิพากษ์และการ
ปฏิบัติการในโรงเรียน. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิติมดี อาพัทธนันท์. (2556). เนื้อหาความเป็นพหุวัฒนธรรมในแบบเรียนไทย.
วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง, 9(1), 107-130.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2549). การแต่งงานข้ามวัฒนธรรมของผู้หญิงชนบท ในเขต
จังหวัดอุดรธานี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายชล สัตยานุรักษ์. (2548). การสร้างความเป็นไทยกระแสหลักและความจริงที่
ความเป็นไทยสร้าง. วารสารฟ้าเดียวกัน, 3(4), 40-67.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). สามะโนประชากรและเคหะ พุทธศักราช 2553.
กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- Allport, G. W., (1954). The nature of prejudice. Boston, MA: Addison-
Wesley.
- Apple, M. W. (2012). Knowledge, Power, and Education: The Selected
Works of Michael W. Apple. New York: Routledge.
- Doll Jr, W. E. (1993). Curriculum Possibilities in a "Post"-Future. Journal of
Curriculum and Supervision, 8(4), 277-92.

- Banks, J. A. (1995). Multicultural Education and Curriculum Transformation. *Journal of Negro Education*, 64(4), 390-400.
- Banks, J. A. (2015). **Cultural diversity and education: Foundations, curriculum, and teaching.** New York: Routledge.
- Banks, J. A., & Banks, C. A. M. (2015). **Multicultural Education: Issues and Perspectives.** New York: John Wiley & Sons.
- Nieto, S., & Bode, P. (2008). **Affirming Diversity: The Sociopolitical Context of Multicultural Education (5th ed.).** New York: Pierson.
- Lapanun, P. (2019). **Love, Money, and Obligation: Transnational Marriage in a Northeastern Thai Village.** Singapore: NUS Press.
- Patton, M. Q. (2014). **Qualitative Research & Evaluation Methods Integrating Theory and Practice.** Newbury Park, CA: Sage.
- Pinar, W. (Ed.). (1975). **Curriculum Theorizing: The Reconceptualizes.** San Pablo, CA: McCutchan Publishing Corporation.
- Pinar, W. F. (1994). **Autobiography, Politics, and Sexuality: Essays in Curriculum theory.** New York: Peter Lang.
- Pollock, D. C., Van Reken, R. E., & Pollock, M. V. (2010). **Third culture kids: The experience of growing up among worlds: The original, classic book on TCKs.** Hachette UK.
- Vavrus, M. (2014). **Diversity and Education: A Critical Multicultural Approach.** New York: Teachers College Press